

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 366/2023-20

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a sudcov Ladislava Dudíša (sudca spravodajca) a Libora Duľu v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o opakovanej ústavnej sťažnosti sťažovateľky **Slovak Telekom, a. s.**, Bajkalská 28, Bratislava, IČO 35 763 469, zastúpenej advokátskou kanceláriou Bukovinský & Chlipala, s. r. o., Svätoplukova 30, Bratislava, IČO 35 918 098, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Ing. Miroslav Chlipala, PhD., proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 3 Co 75/2022-759 z 29. júna 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 24. mája 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na slobodu prejavu a práva na vyhľadávanie a šírenie informácií podľa čl. 26 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 17 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a čl. 11 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“), základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a čl. 47 charty, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na slobodu prejavu podľa čl. 10 dohovoru uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľka navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

2. Z ústavnej sťažnosti, napadnutého uznesenia a priložených príloh vyplynulo, že navrhovatelia podali na Okresnom súde Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým súd mal uložiť sťažovateľke povinnosť zdržať sa poskytovania služby prístupu k internetovým stránkam prevádzkovaným na doméne [REDACTED] a navrhovateľom uložiť

povinnosť podať v lehote 30 dní od doručenia uznesenia žalobu vo veci samej. Okresný súd uznesením č. k. 19 Ca 3/2022-636 z 11. apríla 2022 (ďalej len „uznesenie okresného súdu“) návrhu vyhovel, sťažovateľke uložil navrhovanú povinnosť a navrhovateľom uložil povinnosť podať žalobu vo veci samej do 30 dní od doručenia uznesenia. V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd dospel k záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 341 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) je dôvodný, preto mu vyhovel. Uviedol, že považoval za osvedčené z predloženej notárskej zápisnice, že navrhovatelia nedisponujú dostatočnými nástrojmi na identifikáciu porušovateľov ich autorských práv, a zároveň považoval za osvedčené, že dochádza k porušovaniu ich autorských práv, teda k sprístupneniu audiovizuálnych diel bez súhlasu nositeľov práv na predmetnej webovej stránke (bod 18 odôvodnenia uznesenia okresného súdu, s. 8).

3. Proti uzneseniu okresného súdu podala sťažovateľka odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd napadnutým uznesením tak, že uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. V odôvodnení uznesenia v súvislosti s námietkami sťažovateľky poukázal na právnu úpravu smernice 2001/29/ES, ktorá umožňuje uložiť súdnym príkazom (v podmienkach Slovenskej republiky je ekvivalentom neodkladné opatrenie, pozn.) povinnosť sprostredkovateľovi ako poskytovateľovi služby. Označená smernica bola riadne transponovaná do právneho poriadku Slovenskej republiky s poukazom na nárok podľa § 58 ods. 1 písm. b) a c) zákona č. 185/2015 Z. z. Autorský zákon v znení neskorších predpisov, podľa ktorého možno postupovať aj proti poskytovateľovi služby, prostredníctvom ktorej je toto právo ohrozené (bod 31 odôvodnenia napadnutého uznesenia). Krajský súd ďalej ozrejml, že otázka možnosti postupu proti poskytovateľovi služby vo forme uloženia povinnosti zdržať sa poskytovania prístupu k internetovým stránkam bola tiež predmetom prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie vo veci C-314/12 UPC Telekabel Wien GmbH proti Constantin Film Verleih GmbH a Wega Filmproduktionengesellschaft (bod 34 odôvodnenia napadnutého uznesenia). Pokiaľ sťažovateľka namietala svoje nesprávne procesné označenie v uznesení okresného súdu, krajský súd sa touto nedôslednosťou zaoberal v bodoch 46 a 47 odôvodnenia svojho uznesenia, pričom sťažovateľke vysvetlil, že ju možno v súvislostiach považovať za stranu konania vzhľadom na hmotnoprávnu úpravu.

4. Sťažovateľka podala 1. októbra 2022 ústavnú sťažnosť pre porušenie svojich základných práv podľa bodu 1 tohto uznesenia napadnutým uznesením krajského súdu, ktorú ústavný súd uznesením č. k. II. ÚS 180/2023-18 z 13. apríla 2023 odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako zjavne neopodstatnenú.

5. Dôvody odmietnutia spočívali jednak v tom, že okresný súd oznámil, že vo veci nebola podaná žaloba medzi oprávneným a povinným z neodkladného opatrenia, čo ústavný súd vzhľadom na právnu úpravu § 341 ods. 2 CSP viedlo k záveru, že nariadené neodkladné opatrenie zaniklo *ex lege*, preto napadnuté uznesenie krajského súdu už v čase jeho vydania nebolo spôsobilé materiálne zasiahnuť do označených práv sťažovateľky. Okrem toho ústavný súd v bodoch 7 a 8 uznesenia o odmietnutí uviedol, že „po preskúmaní odôvodnenia napadnutého uznesenia krajského súdu dospel k záveru, že obsahuje dostatok dôvodov a ústavne konformných argumentov, prečo bolo

v okolnostiach posudzovanej veci potrebné nariadiť neodkladné opatrenie. Spôsob aplikácie noriem platného práva v rámci právnej úpravy smernice 2001/29/ES, ako aj záväzného právneho názoru Súdneho dvora Európskej únie nemožno podľa názoru ústavného súdu považovať za neprimeraný alebo excesívny. Vo veci konajúce súdy len ústavne konformným spôsobom aplikovali vnútroštátne právo tak, aby bol dosiahnutý účel smernice. Sťažovateľka v sťažnosti nepredostrela žiadnu argumentáciu, ktorá by bola spôsobilá relevantným spôsobom spochybniť ústavnú udržateľnosť napadnutého uznesenia.

Pokiaľ sťažovateľka namietala, že nebol preukázaný zásah do práv navrhovateľov z jej strany, ústavný súd pripomína, že pre účely nariadenia navrhovaného neodkladného opatrenia postačovalo osvedčiť, a nie preukázať, ako sa mylne domnieva sťažovateľka, že navrhovatelia sú nositeľmi autorských práv, že neudelili súhlas na zverejnenie, resp. ďalšie šírenie ich diel prostredníctvom dotknutej webovej stránky a že prostredníctvom sťažovateľky ako poskytovateľa služby mohlo dochádzať k porušovaniu práv navrhovateľov. Keďže osvedčenie splnenia týchto podmienok bolo primeraným spôsobom odôvodnené, nemožno tvrdiť, že dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené, sú arbitrárne. Vychádzajúc zo záväzného výkladu smernice 2001/29/ES, je tiež potrebné konštatovať, že argument sťažovateľky, že ona nie je v žiadnom zmluvnom vzťahu s osobou, ktorá má porušovať práva navrhovateľov, je mylný, pretože vystupuje v právnom postavení sprostredkovateľa, teda môže byť zaviazaná ako povinná neodkladným opatrením, aby sa poskytla účinná ochrana autorských práv navrhovateľov.“.

II.

Argumentácia sťažovateľky

6. Proti napadnutému uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia podala sťažovateľka túto opakovanú ústavnú sťažnosť, v ktorej argumentuje:

a) Okresný súd poskytol ústavnému súdu nesprávnu informáciu o tom, či vo veci bola medzi stranami konania podaná žaloba v stanovenej lehote. Navrhovatelia v skutočnosti podali na okresnom súde 24. mája 2022 žalobu vo veci samej, ktorou sa domáhajú od sťažovateľky zdržania sa poskytovania služby prístupu k označeným internetovým stránkam. Z tohto dôvodu nedošlo k zániku napadnutého uznesenia *ex lege*, ale jeho účinky naďalej trvajú. Vzniknutú procesnú situáciu podľa sťažovateľky zavinil okresný súd, sťažovateľka žiada zohľadniť tieto mimoriadne okolnosti jej prípadu na účely poskytnutia materiálnej ochrany ňou označeným základným právam. Poukazuje na dikciu § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde, podľa ktorej ústavný súd „*môže*“ na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania. Podľa jej názoru je tu implicitne zahrnutý aj procesný priestor pre konajúci senát ústavného súdu na uváženie a zohľadnenie osobitných situácií, ktoré ani zákon o ústavnom súde a ani ústava nepredpokladali.

b) Vecne sťažovateľka napáda uznesenie krajského súdu z rovnakých dôvodov, ktoré formulovala už v ústavnej sťažnosti podanej 1. októbra 2022.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdené porušenie základných práv sťažovateľky napadnutým uznesením krajského súdu o nariadení neodkladného opatrenia, ktoré ústavný súd už raz posudzoval, avšak vychádzal z mylného skutkového záveru, že napadnuté uznesenie krajského súdu zaniklo *ex lege*.

8. Pred vecným posúdením argumentácie sťažovateľky sa ústavný súd musí vysporiadať so vzniknutou procesnou situáciou spočívajúcou v tom, že napadnuté uznesenie krajského súdu už bolo ústavným súdom preskúmané. Ústavný súd aj napriek nesprávnemu záveru o zániku napadnutého uznesenia *ex lege* v dôsledku nepodania žaloby vo veci samej posudzoval napadnuté uznesenie krajského súdu aj z pohľadu vecných námietok sťažovateľky proti nemu (bod 5 tohto uznesenia), ktoré po materiálnom prieskume odmietol ako zjavne neopodstatnené.

9. Podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

10. Podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, ktorý je neprípustný.

11. Z citovaných ustanovení zákona o ústavnom súde vyplýva, že ústavný súd nie je oprávnený rozhodovať opätovne v konaniach, v ktorých už bolo v minulosti právoplatne rozhodnuté (prekážka *res iudicata*), okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

12. V tejto súvislosti ústavný súd odkazuje aj na názor komentárovej literatúry: „Rozhodnutie o odmietnutí návrhu pre zjavnú neopodstatnenosť nie je rozhodnutím o procesných podmienkach konania, ako to má na mysli ustanovenie § 55 písm. a) ZoÚS. Pri posudzovaní zjavnej neopodstatnenosti sa ústavný súd zaoberá už samotnou podstatou návrhu, jeho vecnou (meritórnou) stránkou. Rozhodnutie o odmietnutí návrhu pre zjavnú neopodstatnenosť má preto tzv. kvázimeritórnu povahu. Vzhľadom na túto skutočnosť nie je pri opätovnom podaní návrhu v totožnej veci odstránenie prekážky (meritórneho) konania spočívajúcej v zjavnej neopodstatnenosti návrhu možné.“ (MACEJKOVÁ, I., BÁRÁNY, E., BARICOVÁ, J., FIAČAN, I., HOLLÄNDER, P., SVÁK, J. a kol. *Zákon o Ústavnom súde Slovenskej republiky*. 1. vydanie. Bratislava : C. H. Beck, 2020, s. 325, marg. č. 2.).

13. Skutočnosť, že ústavný súd v konaní sp. zn. II. ÚS 180/2023 vychádzal z mylnej informácie o zániku napadnutého uznesenia krajského súdu *ex lege*, nemá v tomto prípade relevanciu, pretože táto skutočnosť bola len podporným dôvodom na odmietnutie ústavnej sťažnosti sťažovateľky, hlavným dôvodom odmietnutia jej pôvodnej sťažnosti bolo konštatovanie, že jej argumentácia nie je spôsobilá spochybníť ústavnú udržateľnosť napadnutého uznesenia.

14. Uznesenie ústavného súdu č. k. II. ÚS 180/2023-18 z 13. apríla 2023 preto v tomto prípade predstavuje rozhodnutie, ktoré poskytlo sťažovateľke vecné posúdenie jej argumentácie namierenej

proti napadnutému uzneseniu krajského súdu, ktorého preskúmania sa sťažovateľka opätovne na základne totožných dôvodov domáha aj v podanej opakovanej ústavnej sťažnosti, a teda predstavuje prekážku rozhodnutej veci.

15. Vzhľadom na uvedené ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľky podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde ako neprípustnú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. augusta 2023

Miroslav Duriš
predseda senátu